

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 05/04/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Θέμα: «Η Ιστορία γράφεται συνήθως με απρόοπτα»

Παρακαλούμε για τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιον μας η κα Παπαράπη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/ση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462), ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» της **03/04/2016**.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

Του ΣΤΑΜΑΤΗ Ν. ΑΛΑΧΙΟΥΤΗ • alah@upatras

Η Ιστορία γράφεται συνήθως με τα απρόοπτα!

Η ζωή μας είναι γεμάτη απρόοπτα γεγονότα, άλλα μικρά κι άλλα μεγάλα, πολλά αμελητέα και μερικά πολύ σημαντικά: όλα να αλλάζουν κατά το μέγεθός τους τον ιστορικό βηματισμό ατόμων και κοινωνιών και μπορεί οι μικρές ανθρώπινες ιστορίες να μην ενδιαφέρουν πολλούς, η Πολιτική, όμως, Ιστορία, διαφεντεύει όλους μας: κι ένα μικρό απρόβλεπτο μπορεί να γράψει μεγάλη Ιστορία. Ο πρώτος παγκόσμιος πόλεμος λ.χ. από απρόοπτο συμβάν άρχισε. Στις μέρες μας, η μη αναμενόμενη κατάρριψη Ρώσικου πολεμικού αεροπλάνου από την Τουρκία, έχει φέρει στο γεωπολιτικό τραπέζι τη συζήτηση περί τρίτου Παγκόσμιου Πολέμου. Δεν προβλέφθηκαν οι εξελίξεις στην διάδοχη κατάσταση της Αραβικής Ανοιξης: δεν προβλέφθηκαν οι επιπτώσεις της δημιουργίας του φονταμενταλιστικού Χαλιφάτου. Ένας απρόβλεπτος χαοτικός εκτροχιασμός, προκαλεί την Ιστορία να δείχνει τα καπρίτσια της.

Η κρίση της χώρας μας δεν είχε προβλεφθεί. Μάλιστα, πολλοί ειδικοί υποστήριζαν πως η υπερατλαντική κρίση του 2008, δεν θα επηρέαζε την οικονομία μας. Δεν προβλέφθηκαν οι σωστοί πολλαπλασιαστές του ΔΝΤ και τα μνημόνια ξαναγέννησαν! Κανένας δεν μπόρεσε να προβλέψει, πως οι συντάξεις θα συρρικνωνόνταν κάθε λίγο και λιγάκι - έντεκα φορές ως τώρα - και έπεται απρόβλεπτη συνέχεια! Οι νέοι μας αγωνίζονται να επιβιώσουν μέσα σ' ένα ανάπνρο μέλλον, του οποίου ο χρόνος ίασης δεν μπορεί να προβλεφθεί. Φτώχεια, ανέχεια, απελπισία, όλα να μαστίζουν ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας και να κυφορούν απρόβλεπτες κοινωνικές αντιδράσεις, πολλές από τις οποίες τις βιώνουμε ήδη με πολλές κατηγορίες εργαζομένων σε συνεχή θέση μάχης, με απρόοπτη έκβαση.

Και τότε, η Ιστορία των εθνών και των ανθρώπων γράφεται τυχαία; Υποτίθεται πως η τάξη στο κοινωνικοπολιτικό χάος αντιμετωπίζεται με τον έλεγχο παραμέτρων που το δημιουργούν. Μια τέτοια παράμετρος είναι το χάσμα μεταξύ της καλπάζουσας επιστημονοτεχνολογικής προόδου και του ασημαίνοντος κοινωνικού βηματισμού. Καταπολεμήθηκε λ.χ. τον περασμένο αιώνα η παιδική θνησιμότητα, αλλά δεν συνοδεύτηκε και από την ανάλογη κοινωνική πρόοδο, καθώς πολλές τριτοκοσμικές χώρες πέρασαν στον υπερπληθυσμό, με τα μείζονα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα. Αλλά και οι προηγμένες χώρες δεν έχουν οδηγηθεί σε αντίστοιχη κοινωνικο-πολιτισμική πρόοδο, καθώς η γρήγορη κερδοσκοπία των διεθνών αμοραλιστικών κεφαλαίων, δεν διασφαλίζει συνήθως την σωστή αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, εκτρέφοντας την υποστολή κρίσιμων διαχρονικών αξιών.

Δεν προβλέφθηκε, επίσης, πως η οικονομική παγκοσμιοποίηση, χωρίς συνοδό την ανθρωπιστική πλανητοποίηση, θα δημιουργούσε ένα μωσαϊκό ανταγωνιστικών εθνών με αντικρουόμενα συμφέροντα: μπορούμε να δούμε ένα μέρος του μπρόστα στα μάτια μας, στην Ενωμένη Ευρώπη του ανταγωνισμού, που τον κρύβουν επιμελώς με τον μανδύα της δήθεν αλληλεγγύης! Η

αλήθεια, όμως αποκαλύφθηκε πλήρως από το υποκριτικό ταλέντο ορισμένων ευρωπαϊκών χωρών, που θεωπρινίζουν στην οικονομική σκηνή με μοναδικό θεατή τη χώρα μας: όπως και από τους απρόβλεπτους ναζιστικούς προσφυγικούς φράκτες άλλων «αλληλέγγυων» ιρατών, των χωρών του λεγόμενου Βιζενγκαρντ! Δεν προβλέφθηκε ότι τα μείζονα σχέδια των νεοφανατικών Φρανκενστάιν της εξτρεμιστικής ισλαμικής τρομοκρατίας, δεν στοχεύουν τις πολιτικές κορυφές, αλλά τους λαούς. Κι οι ανεξάρτητοι δήθεν διεθνείς οργανισμοί επιδίδονται σε ασυγκράτητα ευκολόγια και έωλα ημίμετρα, αντί να αναλύουν ακριβοδίκαια την γεωπολιτική αλγεβρα, για να μπορούν να προβλέπουν κάποια στοιχειώδη πολιτικά πράγματα, που δεν χρειάζεται να 'ναι ιδιοφυίες για να τα δουν απέναντί τους.

Αυτή είναι, όμως, η φτώχεια του πλανήτη μας σήμερα, η φτώχεια των ελεύθερων εθνών και των ανεξάρτητων κρατών: η αδυναμία μας, δηλαδή, να θέλουμε να προλάβουμε το ξαφνικό κύμα ενός φανατικού και πωχευμένου πολιτικού κοσμοειδώλου, που φουσκώνει μέσα από την ανάδυσση της παγκόσμιας οικονομικής και πολεμικής τρομοκρατίας, που όλο πυρηνώνει και προετοιμάζεται να ρουφήξει στα σκοτεινά υπόγειά του, ιστορίες, αξίες, πλούτη και φτώχειες: όλα μαζί να μεταλλάσσουν τον ζητούμενο νεανθρωπισμό σ' ένα κακέκτυπο σύγχρονο ανθρώπου. Να παραδεχτούμε, λοιπόν, το κακό το ριζικό μας; Και τότε πού να ελπίζουμε; Όλοι, ισχυροί και ανίσχυροι ηγέτες του ελεύθερου κόσμου, γνωρίζουν την απλή απάντηση. Πολλοί, όμως, την απωθούν σκόπιμα και συστηματικά: την προοπτική, δηλαδή, για έναν καλύτερο κόσμο την κρύβουν στα συρτάρια τους. Και δεν είναι οι περισπούδαστες δήθεν γεωπολιτικές ή στρατιωτικές τάχα αποτελεσματικές συνταγές η απάντηση: είναι η μείωση των επικίνδυνων κοινωνικο-οικονομικών ανισοτήτων μέσα σε κάθε χώρα, και ανάμεσα σε πολλές χώρες του πλανήτη.

Δύσκολη, βέβαια, απάντηση: αλλά αυτή είναι: Η επίμονη, δηλαδή, προσπάθεια παγκοσμιοποίησης της σωστής παιδείας του ανθρωπισμού, και η ανεξάντλητη υπομονή στήριξης μιας πλανητικής ανθρωπιστικής κουλτούρας, απαλλαγμένης από ανεργάσιμες ειδωλολατρικές αυτογνωσίες, οι οποίες παραμορφώνουν την πραγματική εικόνα ανθρώπων και λαών: γιατί η διαχρονική αποφυγή της είναι η ιστορική αιτία κάθε μορφής κρίσης. Αυτή είναι, όμως, μια μεσοπρόθεσμη απάντηση, ουτοπική ίσως για τους δήθεν πραγματιστές. Πρόσδος, όμως, χωρίς πραγματιστική ουτοπία δεν υπάρχει. Εκείνο που είναι άμεσα αναγκαίο, ωστόσο, είναι, να μη διαφεύγουν τη βάσανο αυτή οι πολιτικοί εγκέφαλοι των τρανών κυρίως χωρών του πλανήτη: να βάλουν γυαλιά, για να βλέπουν καλύτερα τις επιπτώσεις της κίνησης ενός ξεσέλωτου πολιτικού πιονιού στην παγκόσμια σκακιέρα, κι όχι μόνο στη χώρα τους. Διαφορετικά, η απρονοσία θα φέρνει κάθε φορά κι άλλα απρόοπτα, που θα μας τρομοκρατούν από τη σκιά τους και μόνο, και θα γράφουν ανενόχλητα την Ιστορία των απλών ανθρώπων.